

Список використаних джерел

1. Авременко І.О. Удосконалення обліку, аналізу і аудиту розрахунків із постачальниками та підрядниками / І.О. Авременко // Финансовые рынки и ценные бумаги. — 2009. — № 19. — С. 29—33.
2. Дроздова Т. Надходження основних засобів / Т. Дроздова // Все про бухгалтерський облік. - 28.03.2006.- № 31(1185).-С. 10—20.
3. Бабіч В.В. Фінансовий облік — 2 / Бабіч В.В. — К.: КНЕУ, 2010. — С. 8—12.
4. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський фінансовий облік / Бутинець Ф.Ф. — Житомир: ПП «Рута», 2005. — С. 152—157.
5. Кім Г. Бухгалтерський облік: первинні документи та їх заповнення. — Кім Г., Сопко В.В., Кім С.Г. — К.: Центр навчальної літератури, 2004. — С. 92, 164—179.
6. Огійчук М.Ф. Бухгалтерський облік на сільськогосподарських підприємствах / Огійчук М.Ф. — К.: Вища освіта, 2003. — С. 225-241.
7. Романів. Контроль і ревізія / Романів Є.М., Хом'як Р.Л., Мороз А.С., Гресик В.В. — Львів: Інтеллект-Захід, 2001. — С. 89—93.
8. Чернелевський Л.М. Бухгалтерський облік у документах / Чернелевський Л.М. — К.: Кондор. 2007. — С. 59—61.

Шесточенко М.В., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — д.е.н., професор В.М. Жук

УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА ШЛЯХОМ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ІНШІ НЕОБОРОТНІ МАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

На сучасному етапі розвитку економіки досягнення стійкості та стабільності підприємства базується на раціональному та доцільному використанні інших необоротних матеріальних активів (далі — ІНМА), обґрунтований облік яких є важливим резервом підвищення ефективності роботи підприємства. Враховуючи цілі і можливості керівництва, реалізувати цю ефективність можливо через управлінський облік шляхом формування облікової політики щодо відображення інформації про ІНМА. Тому метою дослідження є критичний аналіз теоретичних і методичних підходів відображення інформації про ІНМА на підприємстві в умовах діючого законодавства та надання рекомендацій щодо складових,

які повинні бути відображені в наказі про облікову політику підприємства щодо об'єкта дослідження з метою прийняття управлінських рішень.

У результаті досліджень теоретичних аспектів формування у бухгалтерському обліку інформації про інші необоротні матеріальні активи, а також вивчення існуючої практики щодо цього питання рекомендуємо в наказі про облікову політику підприємства застосовувати такі напрямки відображення інформації про ІНМА.

1. При зарахуванні іншого необоротного матеріального активу на баланс підприємства необхідно встановити чи відповідає його вартість мінімальній вартості об'єкта основного засобу. Підприємство має право самостійно встановлювати мінімальну вартість об'єкта основних засобів та вартісні ознаки предметів, що входять до складу малоцінних необоротних матеріальних активів. Враховуючи те, що в Податковому кодексі мінімальна вартість об'єкта основних засобів становить 2500 грн, на практиці більшість підприємств зазначають саме таку вартісну межу віднесення об'єкта до основних засобів (понад 2500 грн) або до малоцінних необоротних матеріальних активів (менше 2500 грн).

2. При визнанні об'єкта малоцінного необоротного матеріального активу та зарахуванні його на баланс, підприємство повинно визначити *строк його корисного використання (експлуатації)*. Якщо строк корисного використання малоцінного активу менше одного року, то його слід обліковувати на рахунку 22 «Малоцінні та швидкозношувані предмети», а якщо більше одного року — тоді на рахунку 11 «Інші необоротні матеріальні активи».

3. Згідно із введенням Податкового кодексу в Україні було запроваджено введення мінімально допустимих строків корисного використання для кожної класифікаційної групи інших необоротних матеріальних активів, зокрема: тимчасові нетитульні споруди — 5 років, інвентарна тара — 6 років, предмети прокату — 5 років, які підприємство може використати при встановленні строку їх корисного використання. Проте, підприємство може встановити і інші строки їх корисного використання, враховуючи особливості своєї діяльності, але не менше мінімально допустимих у Податковому кодексі. При цьому слід пам'ятати, що для таких груп інших необоротних матеріальних активів як бібліотечні фонди, малоцінні необоротні матеріальні активи, природні ресурси — мінімальний строк корисного використання не встановлюється.

4. Ліквідаційна вартість — це сума коштів, яку підприємство планує отримати після закінчення строку експлуатації іншого не-

оборотного матеріального активу в результаті реалізації або списання з вирахуванням витрат, пов'язаних з продажем або ліквідацією.

На практиці при зарахуванні нових об'єктів до складу інших необоротних матеріальних активів визначити їх ліквідаційну вартість практично неможливо. При введенні в експлуатацію об'єкта іншого необоротного матеріального активу комісія не зможе достовірно визначити строк його експлуатації, фізичний або моральний знос на момент виведення з експлуатації, а також їх справедливую (продажну) вартість або вартість ТМЦ, які отримує підприємство від ліквідації об'єкта іншого необоротного матеріального активу.

Враховуючи складність процесу визначення ліквідаційної вартості інших необоротних матеріальних активів більшість підприємств у наказі про облікову політику вказують, що ліквідаційна вартість об'єкта дорівнює нулю, а вартість, що амортизують, дорівнює первісній вартості об'єкта.

5. Чинним законодавством передбачено такі методи нарахування амортизації інших необоротних матеріальних активів: прямолінійний; виробничий.

Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів і бібліотечних фондів може нараховуватися: 1) у першому місяці використання об'єкта в розмірі 50 % його вартості, яка амортизується, та решта 50 % вартості, яка амортизується, у місяці їх вилучення з активів (списання з балансу) внаслідок невідповідності критеріям визнання активом; 2) в першому місяці використання об'єкта 100 % його вартості.

Підприємство може встановити різні методи нарахування амортизації для різних облікових груп об'єктів інших необоротних матеріальних активів і зазначити про це в наказі про облікову політику підприємства.

Отже, підприємство для прийняття управлінських рішень у наказі про облікову політику підприємства щодо інших необоротних матеріальних активів слід відображати таку інформацію: вартісні ознаки предметів, що входять до складу малоцінних необоротних матеріальних активів; строк корисного використання малоцінного активу; строк корисного використання та ліквідаційну вартість інших необоротних матеріальних активів за якими нараховують амортизацію за прямолінійним або виробничим методом; методи нарахування амортизації за кожною групою інших необоротних матеріальних активів.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року №2755-VI.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Затверджене наказом МФУ від 27.04.2000 року №92 (зі змінами та доповненнями).
3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів: Затверджені наказом МФУ від 30.09.2003 року №561.

Яременко М.І., аспірант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., професор М.М. Коцупатрий

ДИСКУСІЙНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ДОДАТКОВО ВКЛАДЕНОГО КАПІТАЛУ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ВИРОБНИЧИХ КООПЕРАТИВАХ

Кооперація в тій чи тій формі завжди була притаманна сільському господарству різних країн світу, що зумовлено переважно складним і особливим характером сільськогосподарської праці на землі та практичною потребою селянської співпраці. Специфікою кооперативних формувань є не отримання максимального прибутку, а підвищення ефективності господарювання в інтересах його членів.

Власний капітал кооперативу є основою для його формування, а також джерелом, що забезпечить подальший розвиток підприємства. М. Туган-Барановський вважав, що капітал для кооперативного підприємства не є ціллю, а лише засобом для досягнення інших цілей, тому що існує не в інтересах капіталу, а в інтересах споживачів, створюється не заради збільшення доходу, а для зменшення витрат [3, с. 72]. Тому створення сільськогосподарського виробничого кооперативу передбачає отримання прибутку для подальшого розвитку і цей прибуток стає власністю його членів і розподіляється між ними.

У структурі власного капіталу сільськогосподарського виробничого кооперативу (далі — *СВК*) важливе місце займає пайовий і додатковий капітал. Так, пайовий капітал утворюється за рахунок пайових внесків і майна кооперативу, а додатковий капітал — це накопичений інший капітал, вкладений учасниками або